

Amelianovich: “El Mundial aconseguït per Espanya és una cosa bona per al bàsquet en general”

El jugador nord-americà creu que estos resultats ajuden a créixer tant als equips europeus com als americans

Keelan “el ràpid” Amelianovich viu a Lliria la seua primera incursió en el bàsquet europeu. El jove aler nord-americà va arribar al conjunt edetà procedent de la Universitat d'Illinois Wesleyan (NCAA-III).

El jugador destaca per la seua extraordinària mecànica de tir que el converteix en tot un pistoler des de la línia de 6,25. És el millor de l'equip en triples, amb 46 per cent d'efectivitat i 36 llançaments convertits.

-A Palència només valia guanyar i es va aconseguir.

-Després de tres derrotes consecutives era molt important i necessari guanyar perquè ara una victòria o una derrota et poden ficar o traure dels *play-off*.

-L'equip va estar molt bé.

-Era un rival perillós que sap controlar el ritme dels partits. Però nosaltres vam estar molt ben tant per dins com per fora. I si defenem fort podem guanyar-li a qualsevol.

-Arriba el Madrid, un equip de trist record perquè el Lliria va travessar després de la seua visita allí un clot esportiu.

-Això ja va ser fa molt de temps. Teníem dos jugadors que estaven molt bé i es van lesionar. Però ara l'equip ha crescut en experiència. El que cal fer és oblidar-ho i pensar només a guanyar.

-El Madrid ha millorat des d'aquell partit.

-Passa molt en esta lliga, els equips canvien. Està clar que ha millorat, però nosaltres també, i a més és una cosa per a la que estem preparats.

-Abans de vindre ací coneixies el bàsquet espanyol.

-La veritat és que no coneixia molt. Sabia que una de les lligues més importants a Europa era l'ACB, i coneixia alguns jugadors que han estat a Espanya i en les competicions d'altres països europeus, però poc més.

-Es valora més el bàsquet espanyol als EUA després d'haver aconseguït la selecció el campionat del món?

-Crec que això és una cosa bona per al bàsquet en general. Als americans perquè veiem que hi ha una altra forma de treballar i jugar i que se'ns pot guanyar, i als equips europeus els fa ser millors. Pense que creixem tots amb estos resultats.

-Què tal la teua adaptació ací?

-Molt bé. L'idioma és el que més m'està costant, però bàsquet és bàsquet iestic completament adaptat a l'equip. M'agrada este país i saber coses sobre la seua història i la seua cultura.

-Sabràs dir algun paraulota?

-Rafa m'ensenya algunes coses però no les puc dir ací. I en brasiler també he après alguna paraula pels meus companys.

-I com és la teua relació amb els companys?

-Són bons jugadors en la pista i són també els meus amics fora de la pista, així que l'adaptació es fa molt més fàcil.

-Quines diferències trobes entre el bàsquet espanyol i l'americà?

-No hi ha excessives diferències. Trobe més en els sistemes d'atac i que allí el ritme és més ràpid. Ací quan agafes un avantatge es controla més el joc.

-Què és el que més trobes a faltar del teu país?

-Estar amb la meua família i els meus amics.

-T'agrada el menjar d'ací?

-M'agrada anar de tant en tant a algun *fast food*, però també m'encanta el menjar d'ací, com l'arròs, el marisc, les verdures...

-Un jugador i un equip.

-Kevin Durant i la Universitat de Texas.